

heder, Spørgsmaalet vedrørende Tilsyn fra det offentlige Side med Monopoler, Trustér og Prisaftaler og eventuelt Spørgsmaalet om et Forslag mod Aager, idet jeg har fæstet min Opmærksomhed ved, at de konservative Medlemmer af dette Ting i 1919 har erklæret, at de kunde tænke sig at fremsætte et saadant Forslag. Denne Tanke har jeg ment, at det var rimeligt at bede de Herrer udvikle for os i et Udvalg. Saa vilde maaske disse 3 Ting kunne blive Resultatet af Forhandlingerne om dette Lovforslag.

Da jeg nu hører til min Tilfredshed, at Ministeren erklærer, at de to Trediedele af Lovforslaget har ingen afgørende Betydning for ham, men at det er Oplysningspligten, der har Interesse for ham, og da Ministeren umuligt kan mene, at Oplysning om alle Priser i Samfundet har nogen Samfundsinteresse, er det ikke udelukket, at man paa det Punkt kan naa til et Resultat. Da endvidere Ministeren selvfølgelig siger, at Spørgsmaalet om Trusters Behandling er en vigtig Sag, og da Venstre i sin Tid har vendt sig mod Trustér i Folketinget, og da den tidligere Indenrigsminister, som nu er Ordfører for Venstre, om han end ikke var Tilhænger af den Form, hvori Forslaget den Gang forelaa, dog stadig sysler med Lovgivning mod Prisaftaler og har efterladt i Ministeriet det Arbejde, som er gjort, af den gode Grund, at han selvfølgelig ikke kan fjerne det Arbejde, som er gjort i Ministeriet paa dette Omraade, er der ogsaa paa det Punkt Mulighed for at naa et Resultat. Og endelig, da Bestemmelser om Aager har Rigsdagens Interesse, hvad Boliglovsforlagets Skæbne viser, er der jo en Mulighed for, at man ogsaa paa dette Omraade kan naa frem og altsaa paa disse tre Omraader erstatte dette betydningsløse Lovforslag med betydningsfulde Best. mmelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde først noget om den Frodighed, hvormed Boykötning o. s. v. groede i Socialdemokratiets Have. Nu vil jeg først gøre opmærksom paa, at det er jo et af de Eksempler, som viser, at man springer over, hvor Gærdet er lavest. Jeg har hørt Masser af Taler og læst Masser af Avisartikler om Arbejdernes Tyranni, Boykötning o. s. v., men naar det gælder andre Organisationer, f. Eks. Lægerne, der for det første har det strammeste Monopol i Samfundet og for det andet

deres Organisation, hører man meget sjældent noget saadant, og saadan kunde jeg nævne en Masse andre Organisationer. Der er den store Forskel, at Arbejderne kan ikke ensidigt fastsætte deres Priser, det er der to Parter om, medens de handlende og de Organisationer, jeg har nævnt her, er ganske eneraadende paa deres Felter.

Det ærede Medlem Hr. Lange taler stadig væk om, at Arbejdernes Fællesbageris Brødpriser er de samme som de andre Fabrikkers. Ja, det er de maaske lige i Øjeblikket, men det har de saa godt som aldrig været. Under hele Krigen var et Rugbrød 14 Ø. billigere paa Arbejdernes Fællesbageri end paa de andre Fabrikker, og som Regel er de billigere med deres Brød. Desforuden er Lønforholdene der af en bedre Beskaffenhed end paa de andre Fabrikker.

Enhver Fugl synger jo med sit Næb, og det ærede Medlem Hr. Rode har sin Maade at tale paa, og naar det ikke kunde blive andre, som havde spekuleret i Kommunalvalgene, maatte det blive Socialdemokraterne. Men der er jo rigtignok det ved det, at Verden. . . .

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Grathwohl: Den højtærede Statsminister kom i sine Replikker til de ærede Ordførere ind paa at omtale et særligt Forhold vedrørende Københavns Kommune, som jo for saa vidt ikke har sit rette Forum her, men da den højtærede Minister ligesom jeg er Medlem af Borgerrepræsentationen i København, vil jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, den højtærede Minister fremførte angaaende Fiskehandelen i København.

Jeg vil da først bemærke, at den højtærede Minister var lidt lang ude, naar han sammenlignede en Kone, der køber Fisk ved Stranden og sælger den i Byen, eller den lille Fiskehandler, som har en lille Butik i en af Byens Udkanter og henter sin Fisk ved Stranden, med et privatkapitalistisk Foretagende. Der er, dog vistnok et stort Spring mellem disse Folk og det, man hidtil fra socialdemokratisk Side har betegnet som et privatkapitalistisk Foretagende. Den Kamp, der for Tiden føres mellem disse Folk og Københavns Kommune, kan ikke betegnes som en Kamp fra Kommunens Side mod privatkapitalistiske Foretagender, den maa snarere betegnes som en Kamp mellem et kommune-kapitalistisk Foretagende og en Mængde